

poltilsynets direktorat tillægges beføjelser svarende til de Kommissionens funktionærer tillagte beføjelser.

Om den nærmere baggrund for forslaget fremsættelse skal anføres følgende fra bemærkningerne til lovforslaget:

„Med forordning nr. 17/62 udstedte Rådet den første forordning til gennemførelse af Rom-traktatens konkurrenceregler. Forordningen fortolker og supplerer disse bestemmelser og fastlægger rammerne for deres anvendelse og for Kommissionens kompetence.

Transportsektoren var tidligere undtaget fra traktatens almindelige konkurrencebestemmelser. Med forordning nr. 1017/68 har Rådet imidlertid givet bestemmelser vedrørende anvendelse af konkurrenceregler på transport med jernbane, ad landeveje og på floder og kanaler. Konkurrencereglerne finder derimod ikke anvendelse på luft- og søtransport.

De bestemmelser, der gælder for konkurrencen inden for de nævnte transportområder, afviger på en række punkter fra de bestemmelser, der gælder for det øvrige erhvervsliv. For så vidt angår forholdet til medlemslandenes myndigheder og beføjelserne til at foretage undersøgelser, er bestemmelserne i forordning nr. 17/62 og i forordning nr. 1017/68 dog identiske.

Behandlingen af sager vedrørende kartel- og monopolspørgsmål forudsættes at foregå i nær og vedvarende kontakt mellem Kommissionen og medlemsstaternes kompetente myndigheder, jfr. art 10, stk. 2, i forordning nr. 17/62 og art. 16, stk. 1, i forordning nr. 1017/68.

Det påhviler Kommissionen at fremsende de vigtigste sagsakter til medlemsstaternes myndigheder, jfr. bl. a. art. 10, stk. 1, i forordning nr. 17/62 og art. 16, stk. 2, i forordning nr. 1017/68. Medlemsstaternes myndigheder kan fremsætte bemærkninger til sagsbehandlingen, jfr. art. 10, stk. 2, i forordning nr. 17/62 og art. 16, stk. 1, i forordning nr. 1017/68. Ifølge art. 13, stk. 1, i forordning nr. 17/62 og art. 20, stk. 1, i forordning nr. 1017/68 kan Kommissionen anmode medlemsstaternes myndigheder om at foretage undersøgelser, som Kommissionen anser for nødvendige eller har påbudt ved beslutning. Kommissionen kan endvidere anmode medlemsstaternes myndigheder om at bistå Kommissionens funktionærer ved undersøgelser, disse foretager, jfr. art. 14, stk. 5, i forordning nr. 17/62 og art. 21, stk. 5, i forordning nr. 1017/68. Såfremt en virksomhed modsætter sig en undersøgelse, der er påbudt foretaget af Kommissionen, påhviler det vedkommende medlemsstat at yde Kommissionens funktionærer den fornødne støtte, jfr. art. 14, stk. 6, i forordning nr. 17/62 og art. 21, stk. 6, i forordning nr. 1017/68.

Disse bestemmelser forudsætter eksistensen af en national myndighed til at bistå Kommissionen i dens administration af Fællesskabets konkurrenceregler. Danmarks medlemskab af EØF medfører derfor, at der må udpeges en myndighed og gives denne beføjelser til at foretage de pålagte undersøgelser.